

proserier“ for Spedalske, da Korsfarerne havde bragt Spedalskheden med fra det hellige Land. Her i Landet kaldtes Le-proserierne *St. Jørgens Gaarde*, og den første af disse skal være bygget af Biskop *Absalon*. Ved Siden heraf oprettedes under store Epidemier og Krige virkelige Sygehuse — i København *Pesthuset* og *Kvæsthuset* — men disse Sygehuse bleve efter Epidemiens eller Krigens Ophør enten atter nedlagte eller omdannede til Lemmestiftelser. Egentlige Hospitaler i moderne Betydning begyndte man først at oprette for omtrent 150 Aar siden; det første store Sygehus her i Landet, *det kgl. Frederiks Hospital*, aabnedes $\frac{31}{3}$, 1757.

Skønt Oprettelsen af Sygehuse gjorde en Forbedring af Sygeplejen mulig, have væsentlige Fremskridt deri først fundet Sted i Løbet af de sidste 50 Aar. Det har især været de store Krige, der have bidraget hertil; Udviklingen er som Følge deraf gaaet noget forskelligt for sig i de forskellige Riger, og det er derfor naturligt at følge Bevægelsen i nogle af de store Kulturlande.

Som allerede berørt havde adskillige gejstlige Ordener op-taget Plejen af Syge mellem sine Formaal, og i de katholske Lande udførtes Sygeplejen og udføres tildels den Dag idag af Nonner. I hvor høj Grad disse „*barmhjærtige Søstre*“ have forstaaet at vinde de Syges Kærlighed og Taknemmelighed, vide vi alle. Vi høre dem roses for deres store Opofrelse, fordi de have forsaaget denne Verden og kun leve og aande for deres syge Medmennesker. Ved Siden af disse Udtryk af Beundring fra de Syges Side høre vi imidlertid i de senere Aar stadigt stærkere Gentagelse af mindst 100 Aar gamle Klager over Nonnerne, Klager som have været medvirkende til, at Dr. Tenon i 1788 betegnede Hôtel Dieu som det farligste Opholdssted i Verden.

Fra en stor Del *franske* Hospitaler har man i de sidste 10 à 20 Aar udelukket de barmhjærtige Søstre. Man beskylder dem for Uredelighed, idet de skulle lade Koner fra Byen udføre en stor Del af det Arbejde, de selv have paataget sig; da Søstrene selvfølgelig ikke have Penge til deres Raadighed, lønne de disse Koner med Mad, som de skaffe sig ved at forskrive flere Portioner, end de have Brug for til de Syge. Desuden klages der over, at de ere ulydige mod Lægernes Forskrifter, og over, at de ikke ville lære noget, ikke følge med